

Sygn. akt I CZ 64/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Dariusz Dończyk

SSN Barbara Myszka

w sprawie z powództwa G. D. i J. D.
przeciwko Z. R. i J. R.
o ochronę własności,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 października 2016 r.,
zażalenia pozwanego J. R.
na wyrok Sądu Okręgowego w K.
z dnia 19 stycznia 2016 r., sygn. akt I Ca (...),

uchyla zaskarżony wyrok.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 stycznia 2016 r. Sąd Okręgowy w K. uchylił wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 8 lipca 2015 r., I C. (...) i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania temu Sądowi. Jako podstawę tego orzeczenia wskazał nierozpoznanie przez Sąd pierwszej instancji istoty sprawy.

W zażaleniu na powyższy wyrok pozwany zarzucił naruszenie art. 386 § 4 k.p.c. i wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kontrola orzeczeń kasatoryjnych sądu drugiej instancji dokonywana na podstawie art. 394¹ § 1¹ k.p.c. ma charakter formalny. Obejmuje ocenę istnienia przesłanek do uchylenia orzeczenia sądu pierwszej instancji i nie dotyczy oceny merytorycznej sprawy poddanej pod osąd sądu.

Uchylenie orzeczenia na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. jest dopuszczalne, w przypadku nierozpoznania przez sąd pierwszej instancji istoty sprawy, albo w przypadku, gdy wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości.

Do nierozpoznania istoty sprawy dochodzi wówczas, gdy rozstrzygnięcie sądu pierwszej instancji nie odnosi się do tego, co było przedmiotem sprawy, gdy sąd zaniechał zbadania materialnej podstawy żądania albo merytorycznych zarzutów strony, bezpodstawnie przyjmując, że istnieje przesłanka materialnoprawna lub procesowa, unicestwiająca roszczenie (zob. wyroki SN: z dnia 9 stycznia 2001 r., I PKN 642/00, OSNAPIUS 2002, nr 17, poz. 409, z dnia 5 lutego 2002 r., I PKN 845/00, OSNP 2004, nr 3, poz. 46, z dnia 12 lutego 2002 r., I CKN 486/00, OSP 2003, nr 3, poz. 36, z dnia 25 listopada 2003 r., II CK 293/02, LexPolonica nr 405129, z dnia 24 marca 2004 r., I CK 505/03, Monitor Spółdzielczy 2006, nr 6, s. 45 oraz z dnia 16 czerwca 2011 r., I UK 15/11, OSNP 2012, nr 15-16, poz. 199).

Z tego punktu widzenia, Sąd drugiej instancji uznał błędnie, że istnieje podstawa do uchylenia zaskarżonego wyroku. Sąd pierwszej instancji rozważył bowiem zgłoszone przez powoda żądanie i tak zgłoszone żądanie rozpoznał i ocenił na podstawie dokonanych w sprawie ustaleń. Uznanie tych ustaleń za niewystarczające a oceny prawnej dokonanej przez Sąd pierwszej instancji za niepełną i błędną, nie uzasadniało stwierdzenia przez Sąd drugiej instancji, że istota sprawy nie została rozpoznana.

Ze względu na zasadność zarzutu naruszenia art. 386 § 4 k.p.c. Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. uchylił

zaskarżony wyrok. Orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego stanie się aktualne w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

jw

r. g.